

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea cererii de recurs depusă de Odintsov Igor,
reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Odintsov Igor împotriva Inspectoratului General pentru
Migrație, cu privire la anularea actului administrativ și obligarea emiterii
actului administrativ,

împotriva deciziei din 19 august 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 3ra-5/26

NR. PIGD 2-23156006-01-3ra-13012026)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. V. Jomiru-Niculiță
Instanța de apel: Curtea de Apel Centru, jud. Gh. Mîra, A. Cașcaval, A. Bostan,

20 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea cererii de recurs depusă de Odintsov Igor, reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 02 noiembrie 2023, Odintsov Igor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a indicat că, la 18 august 2023, s-a adresat către Direcția Azil și Apatridie al Inspectoratului General pentru Migrație din cadrul MAI cu cerere privind acordarea azilului în Republica Moldova.

3. Prin decizia nr. 6031/23//DAA din 28 septembrie 2023, i s-a comunicat că cererea privind acordarea azilului a fost respinsă, cu care a luat cunoștință la 15 august 2024.

4. Reclamantul a indicat că, este născut la *****, fiind originar din *****, or. *****, iar motivul plecării din țara de origine sunt problemele de ordin politic pe care le-a avut.

5. A menționat că, este un activist de opoziție și un adversar al regimului lui Putin, fiind implicat în activități de opoziție pe teritoriul Federației Ruse înainte de plecarea sa. A participat la proteste, marșuri și pichete, dar în principal a fost implicat în sprijinirea activiștilor de opoziție, în special în crearea de sit-uri sau ajutând cu designul acestora. În prezent, lucrează cu o echipă pentru a redesena site-ul unui cunoscut refugiat politic, care a cerut azil în ***** în 2021.

6. Reclamantul a mai indicat că, este autorul propriului său canal Telegram, conținutul căruia este ilegal conform legilor rusești, care încalcă Constituția Rusiei și libertatea de exprimare, în special din cauza informațiilor anti-război pe care le difuzează. Pe acest canal își exprimă opinia cu privire la agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei. La fel, deține drepturi de administrator în mai multe canale și grupuri de Telegram. Unul dintre ele este „Fața fascismului”, unde se trimit informații despre persoanele care susțin agresiunea Rusiei. La momentul plecării sale din Rusia, care a avut loc la 1 martie 2022, avea doar canalul de Telegram, pe care l-a lansat la 24 februarie 2022.

7. La început, a fugit în Belarus, deoarece a fost șocat că toți membrii familiei sale susțin și se mândresc cu agresiunea Rusiei. A locuit în Belarus mai puțin de un an, însă, la 16 aprilie 2023, a plecat spre *****. În Republica Moldova a ajuns la 19 mai 2023. În acest interval de timp, persoane necunoscute l-au urmărit, a primit amenințări de la conturi necunoscute și i s-au trimis datele personale, inclusiv numele complet, data nașterii, adresa de locuință și de înregistrare, numere de telefon, adrese de e-mail, rude și prieteni.

8. Având în vedere caracterul represiv al regimului lui Putin, este foarte probabil ca acesta să fi fost deja denunțat și, posibil, să fi fost inițiat un dosar penal împotriva sa. Totuși, această informație este dificil de verificat, întrucât el nu mai păstrează legătura cu niciun membru al familiei sale.

9. De asemenea, vârsta sa ar putea fi un motiv pentru a fi trimis în linia întâi a luptelor militare, însă este împotrivă.

10. Reclamantul a susținut că, întoarcerea sa în Federația Rusă sau în Belarus prezintă un pericol pentru viața sa, sănătatea, libertatea și securitate, datorită încălcării drepturilor omului, a libertății de exprimare și a legilor anticonstituționale de către autoritățile acestor state, de aceea solicită să-i fie acordat azil în Republica Moldova.

11. A mai indicat că Duma de Stat a Federației Ruse a adoptat Legea federală nr.32-FZ din 04 martie 2022 privind modificările la Codul penal al Federației Ruse și articolele 31 și 151 din Codul de procedură penală al Federației Ruse. Această lege stabilește răspunderea penală pentru difuzarea de informații în mod deliberat false cu privire la utilizarea Forțelor Armate ale Federației Ruse, precum și pentru acțiunile publice care vizează discreditarea armatei ruse și acțiunile organelor de stat în străinătate. Potrivit acestei legi, orice critică sau exprimare a dezacordului cu acțiunile armatei ruse în Ucraina se pedepsește cu amendă de la 700.000 al 1.500.000 de ruble, sau muncă corecțională de până la 1 an, sau muncă forțată până la 3 ani sau închisoare până la 3 ani.

12. De asemenea, reclamantul a invocat și „Legea federală din 14 aprilie 2023 nr.127-FZ”, așa-numita „lege a citației electronice”, potrivit căreia, de acum înainte, actele de convocare pentru armată se consideră predate la trimitere, dar nu la primire. La 7 zile de la trimitere a citației prin scrisoare recomandată și/sau în formă electronică, aceasta este considerată înmănată și aplicate restricții în drepturi, cum ar fi - interdicția de a părăsi Federația Rusă.

13. Prin adoptarea acestor legi, Federația Rusă, contrar constituției și drepturilor omului, creează toate condițiile pentru a chema cât mai mulți oameni în armată pentru a-și continua războiul ilegal, prădător și sângeros din

Ucraina. În asemenea circumstanțe, întoarcerea sa pe teritoriul Federației Ruse reprezintă un pericol pentru sănătatea și viața sa. Or, probabil citația a și fost deja emisă pe numele său, dar nu a avut posibilitatea să o vadă nici electronic, nici, mai ales, în scris. Iar în cazul ipotetic al întoarcerii sale, într-un astfel de scenariu, la traversare, îi va fi luat pașaportul și va fi dus direct la biroul de înregistrare și înrolare militară, unde s-ar putea să fie recrutat și trimis în zona de război. În plus, un alt moment despre care nu se vorbește și nu este pe larg răspândit este că autoritățile locale iau o serie de măsuri proprii pentru recrutare.

14. Dacă se întoarce în Federația Rusă, nu va putea să stea acasă în liniște, va fi nevoit să ducă o viață asemănătoare unui criminal adevărat dat în căutare. Va trebui să folosească mai puțin transportul în comun, să apară mai puțin în locuri aglomerate, să traverseze rapid strada pe partea opusă, dacă vede oameni în uniformă.

15. Reclamantul a opinat că Direcția Azil și Apatridie nu a examinat multi-aspectual solicitarea sa de azil și nu a luat în considerare toate riscurile și pericolele care îl amenință la întoarcerea în țara sa de origine. Rapoartele și informația din țara sa de origine menționate în decizia nr. 6031/23/DAI din 28 septembrie 2023 a Direcției Azil și Apatridie al IGM, nu au nicio tangență cu cazul său, deoarece două rapoarte vizează drepturile omului în Rusia din 2021, iar cel de al treilea raport vizează drepturile omului în Rusia din 2020.

16. De asemenea, în decizia contestată lipsește atât „cercetarea tuturor aspectelor relevante ale cererii de azil”, prevăzută de art.42 al Legii 270, cât și „informații precise și actualizate din surse diferite despre situația generală din țara de origine”, impuse de art. 43 al Legii nr.270, dar și întemeierea autorităților competente „pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine”, care este obligatorie în virtutea prevederilor art. 48 al aceleiași Legi nr.270.

17. În drept, reclamantul și-a întemeiat cererea de chemare în judecată pe dispozițiile art. 19 alin. (3) al Constituției și art. 11 alin. (2), art. 16 lit. a), art. 17, art. 28 lit. a), art. 42 alin.(2), art. 43 alin. (2), art. 44, art. 45 alin.(2) și (3) lit. c), art. 46 alin. (1), art. 48 alin. (1), art. 61 alin.(1) al Legii nr.270 din 18 decembrie 2008.

18. Reclamantul, Odintsov Igor, a solicitat anularea deciziei nr. 6031/23/DAI din 28 septembrie 2023, cu obligarea Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General Pentru Migrație să emită actul administrativ individual

favorabil privind acordarea unei forme de protecție, prevăzută de art. 16 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

19. Prin hotărârea din 19 septembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Odintsov Igor, ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

20. La 27 septembrie 2024, prin intermediul poștei electronice, Odintsov Igor, reprezentat de avocatul Ștefan Șevciuc, a depus cerere de apel nemotivată, iar la 23 ianuarie 2025, a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii din 19 septembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

21. Prin decizia din 19 august 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins cererea de apel depusă de Odintsov Igor, reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan și s-a menținut hotărârea din 19 septembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

22. În motivarea soluției sale, instanța de apel a reținut că Odintsov Igor, după participarea la proteste și exprimarea opiniilor pe rețelele de socializare în anul 2017, a rămas pe teritoriul Federației Ruse până în anul 2022. Totuși, solicitantul care invocă o temere de persecuție din partea statului nu ar dispune de timp pentru a rămâne în țara de origine, ci ar părăsi-o cât mai curând posibil. În această perioadă, acesta nu ar fi întâmpinat dificultăți din partea autorităților, iar plecarea sa din țara de origine în anul 2022 ar indica faptul că aceasta a fost determinată de mobilizarea desfășurată în Federația Rusă în acel moment.

23. Mai mult, solicitantul a plecat la 11 martie 2022 în Republica Belarus, unde a locuit timp de un an și unde s-ar fi aflat în afara oricărui pericol. De asemenea, în defavoarea solicitantului s-a reținut că acesta nu a putut indica persoanele de la care ar fi fost amenințat în țara de origine, prezentând doar informații generale cu privire la aceste pretinse acțiuni.

24. Instanța de apel a subliniat că, este necesar să se evalueze declarațiile făcute de solicitant, însă, declarațiile acestuia nu pot fi considerate în abstract, ci trebuie analizate în contextul unor situații concrete, iar cunoașterea condițiilor din țara de origine a solicitantului este indispensabilă.

25. Instanța de apel a notat că reclamantul/apelant nu a furnizat dovezi suficiente și concludente care să susțină existența unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinii politice, astfel cum este definită această noțiune de art. 17 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, decât invocând o serie de circumstanțe generale, referitoare la dezacordul său cu politica guvernamentală a Federației Ruse, precum și o posibilă înrolare în forțele armate, fără a oferi dovezi înscrisuri sau alte elemente obiective care să susțină aceste afirmații.

26. Instanța de apel a stabilit că prima instanță corect a apreciat critic pretensele acte de amenințare prin intermediul aplicației Telegram, având în vedere că reclamantul/apelant nu a prezentat suficiente dovezi care să susțină faptul că aceste mesaje provin de la „agenții de persecuție” în sensul art.47 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008. Or, persecuția sau vătămrile grave trebuie să fie comise de către stat, partide sau organizații care controlează statul sau o parte importantă a teritoriului acestuia, sau să rezulte din incapacitatea sau refuzul statului de a acorda protecție, însă aceasta, la caz, nu se atestă.

27. Instanța de apel a notat că reclamantul/apelant nu a demonstrat că în privința sa au fost aplicate acte de persecuție în sensul art. 17 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008, respectiv fapte suficient de grave pentru a constitui o încălcare a drepturilor fundamentale ale omului, precum violență fizică sau psihică, inclusiv sexuală, măsuri discriminatorii administrative, polițienești sau judiciare, pedepse disproporționate ori persecuții legate de refuzul serviciului militar în condițiile prevăzute de lege, sau alte abuzuri ori discriminări.

28. În aceste circumstanțe, instanța de apel a constatat că reclamantul/apelant nu a prezentat, nici în procedura administrativă, nici în fața instanțelor de fond și de apel, probe care să ateste că ar fi persecutat în țara de origine pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, în sensul art. 17 din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova. Or, la cererea de chemare în judecată/cererea de apel nu au fost anexate probe care să dovedească careva acțiuni concret identificate de persecuție ale autorităților în adresa reclamantului/apelant în sensul art. 45 alin. (2) din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

29. La 21 octombrie 2025, prin intermediul poștei electronice, Odintsov Igor, reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 19 august 2025 a Curții de Apel Centru și a hotărârii din 19 septembrie 2025 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

SOLICITAREA RECURENTULUI

30. În motivarea recursului, recurentul a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată, cât și în cererea de apel, invocând că interpretarea legii din actele judecătorești ale instanțelor inferioare sunt contrare jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, iar prin admiterea recursului se va schimba sau se va consolida jurisprudența Curții Supreme de Justiție.

31. Suplimentar, recurentul a menționat că, pentru el, cât și pentru alți solicitanți de azil operează, conform art. 44 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008, „beneficiul dubiului”, deoarece aceste persoane de cele mai multe ori nu au posibilitatea de a proba anumite circumstanțe din considerentul că la părăsirea țării de origine nu dispun de suficient timp și garanții că nu vor fi supuse persecuțiilor de către agenții de persecuție enumerate la art. 47 al aceleiași Legi.

32. Recurentul a susținut că temerea sa este întemeiată din punct de vedere subiectiv și obiectiv, iar reîntoarcerea în țară ar pune în pericol viața și integritatea sa corporală.

33. La 13 ianuarie 2026, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului copia cererii de recurs depusă de Odintsov Igor, reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan, creând astfel participanților la proces condiții egale de cunoaștere modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței.

34. Prin referința din 14 ianuarie 2026, Inspectoratul General pentru Migrație a solicitat respingerea recursului, ca fiind nefondat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

35. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

36. Art. 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

37. Art. 245¹ alin. (1) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

38. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) din Codul administrativ:

„ (1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când: recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

39. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că recursul depus de Odintsov Igor, reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan, la 21 octombrie 2025, este depus în termenul prevăzut de lege, deoarece decizia instanței de apel a fost expediată reprezentantului recurentului, avocatului Șevciuc Ștefan, ulterior depunerii cererii de recurs.

40. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un

drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

41. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

42. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

43. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recursul depus de Odintsov Igor, reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Centru și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată și cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel Centru, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

45. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

46. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu

doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

47. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Centru și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Centru, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

48. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

49. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO *Golder c. Regatul Unit*, 1975, §38; *Stanev c. Bulgariei [MC]*, 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO *Luordo c. Italiei*, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO *Levages Prestations Services c. Franței*, 1996, §45).

50. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO *Botten c. Norvegiei*, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO *Helmers c. Suediei*, 1991, §31, 36).

51. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Odintsov Igor, reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan, împotriva deciziei din 19 august 2025 a Curții de Apel Centru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni